ԺԵ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3791 — ՕԳՈՍՏՈՍ 25/6 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1898 — 20 ՐԷՊԻԼ. ԱԽԸՐ 1316 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

درخانه اداره سی غزته (آلوار) ده طلب اولنور

Նամակ կամ որեւէ գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան խան

Les annonces sont reçues
à la Direction du Journal "ARÈVELK"
Galata, CONSTANTINOPLE.

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոյոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս
» » » » վեցամսեայ. 70 »
» » » » եռամսեայ. 40 »
Օսար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրռ.
» » » վեցամսեայ. 20 »
Դրամի փոխանակի գոտեպի գոյն կ'ընդունուի, 115 դրուշ գոտը 100 դրուշի հաշուով:
Տեղական բղպտատրի ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:
Փոփոխութիւն հասցէի համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ

ՊԱՐԸ

Այս վերնագիրը կը հրապարէ դիս՝ կը համակրիմ այն դրողներուն, որոնք զուարթ, թեթեւ վերնագիրներ կ'ընտրեն լուրջ բաներ գրելու համար, հակառակ մեր սովորութիւններուն, որով լուրջ վերնագիրներու ներքեւ անմիջապէս գաղափարներ կ'արտայայտենք ստէպ: Մեր արդի ուրամտութիւնն է ընդհանրապէս քննադատութիւնները, քարոզները, խրատները, դասեր գրել; չատ մը օգտակար բաներ անտարակոյս, որոնք իրենց նպատակին ծառայելու համար՝ քիչ մը փոփոխութեան պէտք ունին արտարին ձեւերուն մէջ, և բուն այս նպատակ է որ առեղծուած է բանաստեղծութիւնը, զուարթամտութիւնը, դրոս բոլորովին վարած ենք մեր գրականութեան մէջէն, ժամանակ մը ի վեր: Որովհետեւ գանուած են կարդ մը մարդիկ որ ամբարտաւանութիւն ունեցած են կարծելու թէ բանաստեղծութիւնը ոտանաւոր գրել կը նշանակէ, և զուարթամտութիւնը գինով լլալ: Ու լրջութեան հակառակ բաներ նկատուած են ատոնք, քանի որ մեր ազգը դերազանցապէս լրջութեան սիրահար ազգն է, գոնէ ըստ երեւոյթին:

Ահա այս պատճառաւ է որ հայ ընկերութեանց մէջ չատ հազուագիւտ է լսել մեռացի, փղփղոցուն, ժպտուն խօսակցութիւն մը, այս պատճառաւ է որ հայ լրագրներուն մէջ հազուագիւտ է կարդալ մարքի հաճոյք պատճառող գրուածք մը:

Մենք մեր տեսակցութիւններուն մէջ մեր արտայութիւններուն, մեր ձանձրոյթներուն վրայ կը խօսինք, որովհետեւ լուրջ բան է տխուր լլալը, և distingué բան է ձանձրանալը: Իսկ երբ պէտք եղածին չափ չար ենք, ուրիշներուն թեթեւութիւնները կը դատապարտենք, որովհետեւ անով մեր լրջութիւնը ապացուցանել կը կարծենք: Եւ ամէն դէմքի վրայ, ամէն խօսակցութեան մէջ, ամէն գրուածքի վերնագրին վրայ այս միօրինակ լրջութեան գրոշմը տեսնելէ ետքը, կը զարմանամ թէ ո՛վ են այնչափ թեթեւութիւնները գործողները, որոնց արձագանգները չարունակ կը գոռան մեր չուրջը:

Ասոր պղրիւրը ես մեր ընկերութեանց մէջ չեմ փնտռեր, որովհետեւ այսօրուան ընկերութիւնը երեկուան մանկութիւնն է: Ես վարժարաններուն մէջ կը փնտռեմ զայն, որովհետեւ հոն է որ կը շփոթուին ներքինին անհամապատասխան արտաքին ձեւերը:

Մեզ թէ մայրաքաղաքիս թէ գաւառական բոլոր վարժարանները. ամէն տեղ պարը, մարմնամարզը գաւազանգործուած թեթեւութիւններ են, և անոր տեղ կը բռնեն անկարգ, անկանոն վազվզուքները, անշնորհք խօսակցութիւնները և անտեղի մեռացութիւնները: Սրահներուն մէջ, դասախօսներուն առջեւ ձեռքերնին ծալած նստած են տղաքը լուրջ երեսի տակ, բայց խմբովը չէ գադրիը, խոլ փոքրաթիւ մը կը սիրէ ամէն կողմ, որուն հեղինակները չեն կընար դանել, բան որում վարժուած են արտաքին լրջութիւնը պահելու:

Որչա՛փ կ'ուզէի որ մեր տղաքը պարզ, ցանկալի, երգող, խնդացող այն մանուկներուն պէս ըլլային, որոնց համար ամէն բան իր ժամանակը ունի, և որոնք իրենց տարիքին այս ձգտումները գործադրելու համար՝ սերտողութեան ժամերէն դուրս պէտք չունին: Որչա՛փ կը փափաքէի որ տղաք պարելը, երգելը յանցանք մը չնկատէին, և զայն գաղտնի ընելու չստիպուէին: Գիտնալին թէ լուրջ ըլլալը կեղծաւոր ըլլալ չէ երբեք, և թէ անկեղծ զուարթութիւնն ալ լուրջ մարդու յատկութիւն մըն է:

Ամէն մարդ իր գաստիարակութեան դրոշմը պիտի կրէ բոլոր կեանքին մէջ: Դժբաղդութիւնները չեն որ մարդը տխուր տիպար կ'ընեն, այլ սովորութիւնը: բայց ընդհակառակը, տխրութեան սովորութիւնը՝ որ միչտ լուրջ ըլլալու ճիգէն առաջ կու գայ, չատ անդամ դժբաղդ կ'ընէ մարդը, որովհետեւ հակակրելի կ'ընէ ամէնուն, և մեր տղաքը պէտք է ամէն բանէ առաջ վարժուին բայ, զուարթ ու դիւրահաղորդ կեանքի մը, որ մանկութեան մէջ կը կազմուի պարէ, երգէ, ու չատ մը ոչինչերէ, բայց որ հասուն տարիքի մէջ կը դառնայ նկարագիր մը զուարթ՝ առանց կեղծիքի և սիրելի՝ առանց պատրանքի:

ՍԻՊԻԼ

ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆԸ

ԹՐՔ. ՀԱՑՈՑ ՄԷՋ

1836—1880

Ա.

Զմիւռնիա թատերգութեանց մասին կանխած է Կ. Պոլիս: Արդարեւ 1836ին Կ. Պոլսեցի Ռաբէն Անդրէաս վարժապետը որ Իտալիա ուսած էր, առաջին թատերական ներկայացումը տուաւ Զմիւռնիոյ Մէսրոպեան վարժարանին մէջ, ազգասիրական իր աշակերտներուն: Խոզն էր Կոլոսէի իմաստասէրը Լա Լօքաֆէրա անուն կատակերգութիւնը Իտալերէն լեզուով: Երկիցս միայն կրցաւ տալ այդ ներկայացումը, ոստիկան. Ժողովուրդը՝ աշակերտներէն ստանց կանացի տարազներ կրելը, և մանաւանդ զիշեր առին ներկայացում տըրուելը անթոյլատրելի համարելով արգիլեց չարունակութիւնը:

Կ. Պոլսոյ Թատերական առաջին փորձը կրնայ համարուիլ լատինագոյց Ծովհաննէս Գասպարեանի և իր հոյզագի խումբին 1846ի մայիսին սկսած և մինչև ձմեռ չարունակած Միկիատաճի ներկայացումները (բանաստեղծ), որոնք Մ. Գրոյց պատմութենէն առնուած նկարելի դիպուածներու ներկայացումներ էին, ինչպէս Ադամ և Եւայի դրախտին մէջ գտնուած ժամանակը, Եւայի և Ադամի օձին խորհուրդը և իրենց տրամութիւնը, Ադամայ և Եւայի դրախտէն վտառումը, նախահայրերուն տրօրով երկիր մշակելը և ճակտի քրտինքով ապրուստ ճարելը, Եւայի ցաւով ղաւակ ծնելը, Սրէլի սպանումը, և այլն:

Բուն թատերական առաջին փորձը տեղի ունեցած է յաջորդ տարին (1847), նախաձեռնութեամբ Թիւրխիայեան Գասպարի: Կ'ուժէ պատմել հոս այս ձեռնարկին տարօրինակ չարժառիթը: Թիւրխիայեան Գասպարի եղբայրը՝ իրր հիւանդ կ'ամբաստանուի իր ֆայտոն կնոջ կողմէն, խնդիրը մինչև Գերագոյն Ժողովի առեւանը կ'երթայ, որ բժիշկներուն կը յանձնէ քննութիւնը: Բժիշկները հիւանդութիւնը հաստատելով կ'առաջարկեն Գասպարի եղբօր իր կնոջմէն զատ ապրիլը: Գասպար թիւրխիայեան բժիշկներուն այդ որոշումէն դժգոհ և վրէժ լուծելու համար բժիշկներէն, որոնք ըստ Գասպարի կաշառուած և գործիք եղած էին հայերէնին կը թարգմանէ Մոլիէրի Ակամայ բժիշկը, և ներկայացնել կու տայ զայն Թաշճի Զինորի առանձնորութեամբ եկեղ Գարուի պրօտանի մը պարտէզին մէջ:

1850ի ժամանակները մեծ բարեկենդանի առթիւ աշակերտները՝ վարժարաններու մէջ պատահական անցքերու վրայ թատերական ներկայացման փորձեր կ'ընէին, տակտ առաջնորդութեամբ իրենց ուսուցիչներուն, չատ անդամ հանդիսատես ուներալով իրենց ծնողքները: Այս կարգի փորձեր տեղի կ'ունենային Զմիւռնիոյ մէջ ալ: Մատթէոս Մամուրեան որ Մուրատեան վարժարանի իր ընկերակցին Մարիոս Աղաթէճեանի հետ մասնաւոր վարժարան մը բացած էր Զմիւռնիոյ մէջ, 1851ին առելի լուրջ կերպարանք մը առաւ այս թատերական ներկայացմանց, Վիճէնցի Մխիթարեան Հայրերուն պատրաստած խաղերէն ներկայացումներ տալով աջակցութեամբ աշակերտներուն, սակայն միայն ցորեկ ատեն: Հանդիսատեսներու հոն բազմութիւն մը կը հաւաքէր այս ներկայացանց, որոնք երբեր չտեւեցին:

Կ. Պոլսոյ մէջ Օրթագիւղ թատերական ներկայացանց լուրջ փորձերու կը հանդիպինք 1855ին. նոյն մասնաւորներու տաներուն մէջ, և ապա այդպէս վարժարանի մէջ, Հէքիմեան Յովհ. փաշազան Սահակեան, Պէշիկթաշլեան Մկրտիչ, Զօհրապեան Մեսրոպ, և Հիւսմիւլեան Յովհ. կը մասնակցին այդ ներկայացանց: Աբանց և կանոնց համար զատ ներկայացումներ կային: Յաջորդ տարին (1856) Սրապիոն Հէքիմեանի նախաձեռնութեամբ կը կազմուի կ. Պոլսոյ թատերական առաջին խումբը, որուն կը մասնակցէին, ի միջ այլոց, Էքշեան և Մազաքեան: Ներկայացումները տեղի կ'ունենային Բերայի Նաւմի թատրոնին մէջ: Նաւմի թատրոնը թրքերէն լեզուով խաղն էր ֆեմբէ և կեղծաւորը: Այս խումբը միեւնոյն տարին տուաւ հայ լեզուով առաջին ներկայացումը Մկօհիւրտարի մէջ (Թաղրիւղ) ուր իրր առաջին հայ դերասանուհի ներկայացած է բեմին վրայ «Պալիկային աղջիկը, Օր. Ազատի Յասմեան»:

Այս տարուան վերջերը կը կազմակերպուի Օրթագիւղի թատերական խումբը, նախաձեռնութեամբ Պէշիկթաշլեանի: Այս խումբը իր առաջին ներկայացումը կու տայ 1857ի Յունվ. 1ին Օրթագիւղի հայ հասուակականաց վարժարանին մէջ: Ներկայացուած խաղերն էին Կեռոօ-ն Տահը և էբ Բրոօտո սրտէն, Սաուօ-պայ ոխակալութիւնը Դաւիթ պէյ և իր որդւոյն Ծովընտանեաց պատկառելի Տահը, Լան, Լան:

Նոյն առեներուն թատերական ուրիշ ընկերութիւն մըն ալ կը կազմուի Օրթագիւղի մէջ, Հայ Բոպէրական ընկերութիւն անուամբ, որուն նպատակն էր թատրոնի յատակ մասնաւոր չենք մը ունենալ:

Խոսքիւղի մէջ ալ թատերասիրութեան ոգին սկսած էր արձագանգել: Հոն ալ տեղի կ'ունենային թատերական ներկայացման փորձեր: Ուզկին իսկ գերազանցել Օրթագիւղը եւ Օրթագիւղցիներէն առաջ ունենալ թատրոն մը: Ծ. Պողոսեան ալ: Արդարեւ 1858ին Սմիռնեան Տիւրքիւ եղբայրներուն նախաձեռնութեամբ Խոսքիւղցիք կառուցին թատրոն մը, և բացման օրը ներկայացուցին Ջանդարմին ոգրերգութիւնը. դերասաններէն յիշենք Տոքթ. Գարեգին Ջաթրատեանեան, Մազաքեան, Էքշեան և Պէնկեան: Այս առաջին ներկայացումը վերջինը կ'ըլլայ, որովհետեւ թատրոնի կառուցումը բան օրինի արտօնուած չէր:

Նոյն տարին Սրապիոն Հէքիմեան կը կազմակերպէ թատերական խումբ մը, իր հետ ունենալով Գ. Մազաքեան, Ծ. Ս. Սեմիեան, Գ. Պաղտասարեան, Պ. Զուխաճեան, Թ. Թէրզեան, Օր. Յասի, Օր. Ազատի Գէորգեան և ուրիշներ: Հոկտեմբեր 23ին կու տան իրենց առաջին ներկայացումը Բերայի Նաւմի թատրոնին մէջ. խաղին ներքին էր՝ Նէպոլէոն Բաբէբ-ը և Հաճի-պոռ-Լեռան վարչապետ-Լիւ-նը, երեքն ալ կատակերգութիւններ իտալերէնէ թուրքերէնի թարգմանուած:

Յաջորդ տարին (1859) Խոսքիւղցիք Օրթագիւղցիներէ քաշաքերուած, կը կազմեն թատերական ընկերութիւն մը և խումբ մը ազգային վարժարանին մէջ կու տան հանոնաւոր ներկայացումներ: Բաւական յաջողութիւն կը դանեն, և քանի մը ամիսներ եաքը (1860 փետր. 26) Բերայի Նաւմի խոսքիւղցիներէ թատրոնին մէջ կու տան չքեղ ներկայացում մը, առ անդորդութեամբ Գ. Եքշեանի. խաղն էր Մոլիէրի բանաստեղծին Աբէպաոպէ ողերգութիւնը հայերէնի թարգմանուած:

Քիչ եաքը այս վերջին երկու թատերական խումբերը միանալով կը կազմեն Աբէ-Լէլեան Խոսքիւղցիք խումբը, որ իր ներկայացումները կը սկսի Աւետարանչ մէջ: Առաջին ներկայացանն էր «Երկու քաղաքներ»: Այդ խումբը ամրողջ ձմեռը չարունակեց իր ներկայացումները:

1860ի առիներուն թատերական սէրն ու եռանդը մեծապէս զարգացած կ'ըլլայ Կ. Պոլսոյ Հայոց մէջ: Ամէն կողմ թատերական խումբեր կը կազմուէին, որոնք ընտանեկան ներկայացումներ կու տային մասնաւոր առիներու, և թաղերու ազգային վարժարաններուն մէջ: Մասնաւոր յիշատակութեան արժանի են այդ փոքր խումբերէն Սամիհակ Հայկունիի նախաձեռնութեամբ կազմակերպուածը՝ որ ներկայացումներ կու տար Գալաթիոյ Մատթէոս Մամուրեանի որ Մուրատեան վարժարանի իր ընկերակցին Մարիոս Աղաթէճեանի հետ մասնաւոր վարժարան մը բացած էր Զմիւռնիոյ մէջ, 1851ին առելի լուրջ կերպարանք մը առաւ այս թատերական ներկայացանց, Վիճէնցի Մխիթարեան Հայրերուն պատրաստած խաղերէն ներկայացումներ տալով աջակցութեամբ աշակերտներուն, սակայն միայն ցորեկ ատեն: Հանդիսատեսներու հոն բազմութիւն մը կը հաւաքէր այս ներկայացանց, որոնք երբեր չտեւեցին:

Կ. Պոլսոյ մէջ Օրթագիւղ թատերական ներկայացանց լուրջ փորձերու կը հանդիպինք 1855ին. նոյն մասնաւորներու տաներուն մէջ, և ապա այդպէս վարժարանի մէջ, Հէքիմեան Յովհ. փաշազան Սահակեան, Պէշիկթաշլեան Մկրտիչ, Զօհրապեան Մեսրոպ, և Հիւսմիւլեան Յովհ. կը մասնակցին այդ ներկայացանց: Աբանց և կանոնց համար զատ ներկայացումներ կային: Յաջորդ տարին (1856) Սրապիոն Հէքիմեանի նախաձեռնութեամբ կը կազմուի կ. Պոլսոյ Թատերական առաջին խումբը, որուն կը մասնակցէին, ի միջ այլոց, Էքշեան և Մազաքեան: Ներկայացումները տեղի կ'ունենային Բերայի Նաւմի թատրոնին մէջ: Նաւմի թատրոնը թրքերէն լեզուով խաղն էր ֆեմբէ և կեղծաւորը: Այս խումբը միեւնոյն տարին տուաւ հայ լեզուով առաջին ներկայացումը Մկօհիւրտարի մէջ (Թաղրիւղ) ուր իրր առաջին հայ դերասանուհի ներկայացած է բեմին վրայ «Պալիկային աղջիկը, Օր. Ազատի Յասմեան»:

Այս տարուան վերջերը կը կազմակերպուի Օրթագիւղի թատերական խումբը, նախաձեռնութեամբ Պէշիկթաշլեանի: Այս խումբը իր առաջին ներկայացումը կու տայ 1857ի Յունվ. 1ին Օրթագիւղի հայ հասուակականաց վարժարանին մէջ: Ներկայացուած խաղերն էին Կեռոօ-ն Տահը և էբ Բրոօտո սրտէն, Սաուօ-պայ ոխակալութիւնը Դաւիթ պէյ և իր որդւոյն Ծովընտանեաց պատկառելի Տահը, Լան, Լան:

Նոյն առեներուն թատերական ուրիշ ընկերութիւն մըն ալ կը կազմուի Օրթագիւղի մէջ, Հայ Բոպէրական ընկերութիւն անուամբ, որուն նպատակն էր թատրոնի յատակ մասնաւոր չենք մը ունենալ:

Խոսքիւղի մէջ ալ թատերասիրութեան ոգին սկսած էր արձագանգել: Հոն ալ տեղի կ'ունենային Թաղրիւղցիներէ թատերական ներկայացման փորձեր: Ուզկին իսկ գերազանցել Օրթագիւղը եւ Օրթագիւղցիներէն առաջ ունենալ թատրոն մը: Ծ. Պողոսեան ալ: Արդարեւ 1858ին Սմիռնեան Տիւրքիւ եղբայրներուն նախաձեռնութեամբ Խոսքիւղցիք կառուցին թատրոն մը, և բացման օրը ներկայացուցին Ջանդարմին ոգրերգութիւնը. դերասաններէն յիշենք Տոքթ. Գարեգին Ջաթրատեանեան, Մազաքեան, Էքշեան և Պէնկեան: Այս առաջին ներկայացումը վերջինը կ'ըլլայ, որովհետեւ թատրոնի կառուցումը բան օրինի արտօնուած չէր:

Նոյն տարին Սրապիոն Հէքիմեան կը կազմակերպէ թատերական խումբ մը, իր հետ ունենալով Գ. Մազաքեան, Ծ. Ս. Սեմիեան, Գ. Պաղտասարեան, Պ. Զուխաճեան, Թ. Թէրզեան, Օր. Յասի, Օր. Ազատի Գէորգեան և ուրիշներ: Հոկտեմբեր 23ին կու տան իրենց առաջին ներկայացումը Բերայի Նաւմի թատրոնին մէջ. խաղին ներքին էր՝ Նէպոլէոն Բաբէբ-ը և Հաճի-պոռ-Լեռան վարչապետ-Լիւ-նը, երեքն ալ կատակերգութիւններ իտալերէնէ թուրքերէնի թարգմանուած:

Յաջորդ տարին (1859) Խոսքիւղցիք Օրթագիւղցիներէ քաշաքերուած, կը կազմեն թատերական ընկերութիւն մը և խումբ մը ազգային վարժարանին մէջ կու տան հանոնաւոր ներկայացումներ: Բաւական յաջողութիւն կը դանեն, և քանի մը ամիսներ եաքը (1860 փետր. 26) Բերայի Նաւմի իտալական թատրոնին մէջ կու տան չքեղ ներկայացում մը, առ անդորդութեամբ Գ. Եքշեանի. խաղն էր Մոլիէրի բանաստեղծին Աբէպաոպէ ողերգութիւնը հայերէնի թարգմանուած:

Քիչ եաքը այս վերջին երկու թատերական խումբերը միանալով կը կազմեն Աբէ-Լէլեան Խոսքիւղցիք խումբը, որ իր ներկայացումները կը սկսի Աւետարանչ մէջ: Առաջին ներկայացանն էր «Երկու քաղաքներ»: Այդ խումբը ամրողջ ձմեռը չարունակեց իր ներկայացումները:

1860ի առիներուն թատերական սէրն ու եռանդը մեծապէս զարգացած կ'ըլլայ Կ. Պոլսոյ Հայոց մէջ: Ամէն կողմ թատերական խումբեր կը կազմուէին, որոնք ընտանեկան ներկայացումներ կու տային մասնաւոր առիներու, և թաղերու ազգային վարժարաններուն մէջ: Մասնաւոր յիշատակութեան արժանի են այդ փոքր խումբերէն Սամիհակ Հայկունիի նախաձեռնութեամբ կազմակերպուածը՝ որ ներկայացումներ կու տար Գալաթիոյ

Ե՛ւ հիմա որ իր անթացաթիւի հանգրուանը առարկան անդարձ մեկնած էր իր եղբօրը տունն՝ ալ, աչքաթէնա ալ, բոլոր արտաք կը նեղէր անոր թերութիւններուն, և զինքը կը մեղադրէր իսկ զաղելու, լուր կը զրկէր աղջկանը որ ատենապետ Գալաթիոյ Մխիթարեան Հայրերուն մէջ, ուսանելու «Վասպուրական» անունով, նախանձեռնութեամբ Սարգիս Միրզայ Վանանդեցիի և Շահնանեան Պօղոսի: Այս թատրոնի դերասանական առաջին խումբն կ'ազակցէր Օր. Պայծառ Ֆատալեանեան:

ԲԱՆԱՍԷՐ

ՏՈՄՍԱԿԸ

(ՆՈՐԱՎԷՊ)

Այն իրիկուններ հիւանդին սենեակին մէջ ամէնէն թախտպուն ու տրամագին լռութիւնը կը տիրէր: Տակը մէջ եղողներէն քոյրը միայն մերթ ընդ մերթ կը մտնէր ներս ու կը հարցնէր եղբօրը թէ բանի մը պէտք ունի: Վառն դի երիտասարդը, ժամանակ մը իվեր փափաք յայտնած էր որ, զէթ իրիկուններ, տատիճին թողուն զինքը անկողնին մէջ, որ հիմայ տասը տակաւ մտնուան անկողնի մը կը սիրէր նամնիլ:

Նոյտաձքը հորիզոնին հետաստանները մէջ մղորած, որ կը պարզուէին իր անկողնին մօտ պատուհանի մը առջեւ, ճակատը գպչիացար, մազերը քամբերուն մտծուած, դնիար ու թագնի պէս ձերմակ ձեռքովը մէկդի ընելով մահիճին վերմակները, հիւանդը կ'ախորժէր առանձնանալ, թերեւս լիչելու համար, մանաւանդ վերջապսի ժամուն, գայն որ չորս տարի իր կեանքին անձնուէր ու սիրալիր ընկերն էր եղած. ամենայն մը որ իր գոյութեան անդին ուրախութիւնը յօրինած էր, մեկը այն չնորհալի և զուարթ ադջիկը որուն լուսաշողուն դէմքը միայն կը նշմարէր: Արդէն այս տեղերը չեկած ալ, ամէնուրեք գայն կը գտնէր բնութեան մէջ: բայց այն անդամ, աւելի հոն և աւելի չօշափելի կը կենդանանար իր երեւակայութեան առջեւ անոր յիչատակը:

Այսպէս կրկնապատիկ թաղուած միայ տեղ ու մտրմքի մէջ: Անոր յիչատակները միայն տալիւլու պէտքին ծագալեղ ակած էր: Շատ անդամ որ և է անունդ առնել կը մերժէր: Ուզից իր ծննդավայրը դատեղ. և, թէպէտ բժիշկները բայց է բաց արդիւած կին այդ վերադարձը լրբեւ կարող իրեն մահասիրի ըլլալու, Տիկին Մելքոնեան մտքին կը տնտնար նամակ մը, որուն մէջ նդկելի կինը կը յայտնէր թէ Ն** ճամբայ կ'ելլէր տղան հետ:

Վերադարձան: Տիկին Մելքոնեան փութաց վերտին ձեռք տանել իր խնամքները: Շատ ուշ էր: Քանի մը օրէն Մխիթարն կը մեռնէր:

Մխիթարի մահուանէն ամիս մը ետքը, մայրը, որովհետեւ վշտակիր մտդիտակալ կինը կարող չէր տնտեսն գործերով այլ եւս զբաղելու, լուր կը զրկէր աղջկանը որ տարադարտուց հանգամանք կը տնոր և չէր դտնուած այն բացարձակ մեծամասնութեան մէջ, որ գնալնաքի և խանդաղատանքի նշոյտաժքներով ողջունած էր գայն որ, իր ներկայութեամբը, ալ տեղի լոյս ու կեանք բերած էր անկիզ, աղնիւ ու բարեսիրտ անձերէ կազմուած այդ բնտանիքին մէջ:

Մտնուանդ եղբօրը, Մխիթարին առջեւ, զոր վարժուած էր կամ ոճդին սիրով սիրելու, ամենամեծ զգուշութիւններ ձեռք առած էր թեթեւագոյն կասածն իսկ չարթնցնելու համար անոր մտքին մէջ, մանկամարդ ու սիրելի կնոջը մասին իր ունեցած զգացումներուն վրայ:

Մխիթարի հիւանդանալն ի վեր մտնուանդ, կրկնապատիկ էր զուարթութիւնը և անվախ ու խրտնասէջ կերպարը, անոր առողջութեան վրհակին վրայ անոր երկիւղ չազդելու համար բնաւ. թէպէտ ինքը ներքնապէս կը վախնար և իր եղբօրը, որուն սիրտը կը ճանչնար, յամառ վշտակրութիւնը երկիւղներ կարթնցնէր իրեն մէջ: կը յուսար ապիսն որ, աչալուրջ և զուարթախոհ իմաստասիրութեամբ չէրջապատելով զայն, և իրենց մօրը հետ ցորեկը, երկար երկար ժամեր, անդադար վրայ եղած պատմութիւնները ընելով և չիշատակներ ծնունդ տալով Մխիթարի սրտին մէջ,—մանկութեան վերարերեալ պատմութիւններ ու չիշատակներ, որ չատ անդամ այնչափ անոյշ են և կապղարչէ, և որ կարող կին թերեւս նոր մեռած սերելիին պատկերը աղօտացնել,—վերջապէս պիտի յաջողէր եղբօրը սրտին վերքը բուժել:

Բայց ոչ իր բանագօսկի զուարթութիւնը, ոչ իր մխիթարիչ խօսքերը, ոչ իր զգօն և հանճարեղ խորհուրդները կրցան ամենափոքր բարւոքում մը չատալ բերել հիւանդին վիճակին մէջ: Որոշեց ուրեմն և չաչողցաւ համոզել մայրն ու եղբայրը որ ճամբորդութիւն մը ընեին: Տանը բարեկամ և Մխիթարի մտերիմ զպրոցական ընկեր Թովմասի և երկու բժիշկներու խորհուրդով Ն** ընտրեցաւ իբրև օդափոխութեան յարմարագոյն տեղ: Կլիմայի հիմնական փոփոխութիւն մը, նոր երկինքի մը կապոյտը, նորագ տպաւորութիւններ, նորագ հետաքրքրութիւններ, ամէն բան կարելի էր յուսալ, թեթեւ պիտի կարենային վանել, գրաւել տխրութիւնը որ կը մղձաւէր հիւանդին իմացականութիւնը:

Քանի մը օր վերջը, մայր և որդի, վան ղի Տիկին Մելքոնեան, զէթ առաջմ, իր ընտանեկան զբաղումներուն պատճառաւ չէր կրնար այդչափ հեռաւոր ճամբայ մը իր մօրը և եղբօրը ընկերանալ, կը մեկնին Ն**: երթալու և հոն հաստատուելու: Հոն, արդարեւ, բոլորովին նոր հորիզոն մը կը լայնար հիւանդ տղուն առջեւ: Բայց քիչ առենէն հոգեկան տագնապներ սկսան նորէն կռուիլ իրենց մէջ. Մխիթարի վերադարձը ուղղակի կախուած էր այս առենէն: Ուզից իր ծննդավայրը դատեղ. և, թէպէտ բժիշկները բայց է բաց արդիւած կին այդ վերադարձը լրբեւ կարող իրեն մահասիրի ըլլալու, Տիկին Մելքոնեան մտքին կը տնտնար նամակ մը, որուն մէջ նդկելի կինը կը յայտնէր թէ Ն** ճամբայ կ'ելլէր տղան հետ:

Վերադարձան: Տիկին Մելքոնեան փութաց վերտին ձեռք տանել իր խնամքները: Շատ ուշ էր: Քանի մը օրէն Մխիթարն կը մեռնէր:

Մխիթարի մահուանէն ամիս մը ետքը, մայրը, որովհետեւ վշտակիր մտդիտակալ կինը կարող չէր տնտեսն գործերով այլ եւս զբաղելու, լուր կը զրկէր աղջկանը որ ատենապետ Գալաթիոյ Մխիթարեան Հայրերուն մէջ, ուսանելու «Վասպուրական» անունով, նախանձեռնութեամբ Սարգիս Միրզայ Վանանդեցիի և Շահնանեան Պօղոսի: Այս թատրոնի դերասանական առաջին խումբն կ'ազակցէր Օր. Պայծառ Ֆատալեանեան:

ԲԱՆԱՍԷՐ

ՏՈՄՍԱԿԸ

(ՆՈՐԱՎԷՊ)

Այն իրիկուններ հիւանդին սենեակին մէջ ամէնէն թախտպուն ու տրամագին լռութիւնը կը տիրէր: Տակը մէջ եղողներէն քոյրը միայն մերթ ընդ մերթ կը մտնէր ներս ու կը հարցնէր եղբօրը թէ բանի մը պէտք ունի: Վառն դի երիտասարդը, ժամանակ մը իվեր փափաք յայտնած էր որ, զէթ իրիկուններ, տատիճին թողուն զինքը անկողնին մէջ, որ հիմայ տասը տակաւ մտնուան անկողնի մը կը սիրէր նամնիլ:

Նոյտաձքը հորիզոնին հետաստանները մէջ մղորած, որ կը պարզուէին իր անկողնին մօտ պատուհանի մը առջեւ, ճակատը գպչիացար, մազերը քամբերուն մտծուած, դնիար ու թագնի պէս ձերմակ ձեռքովը մէկդի ընելով մահիճին վերմակները, հիւանդը կ'ախորժէր առանձնանալ, թերեւս լիչելու համար, մանաւանդ վերջապսի ժամուն, գայն որ չորս տարի իր կեանքին անձնուէր ու սիրալիր ընկերն էր եղած. ամենայն մը որ իր գոյութեան անդին ուրախութիւնը յօրինած էր, մեկը այն չնորհալի և զուարթախոհ ադջիկը որուն լուսաշողուն դէմքը միայն կը նշմարէր: Արդէն այս տեղերը չեկած ալ, ամէնուրեք գայն կը գտնէր բնութեան մէջ: բայց այն անդամ, աւելի հոն և աւելի չօշափելի կը կենդանանար իր երեւակայութեան առջեւ անոր յիչատակը:

Այսպէս կրկնապատիկ թաղուած միայ տեղ ու մտրմքի մէջ: Անոր յիչատակները միայն տալիւլու պէտքին ծագալեղ ակած էր: Շատ անդամ որ և է անունդ առնել կը մերժէր: Ուզից իր ծննդավայրը դատեղ. և, թէպէտ բժիշկները բայց է բաց արդիւած կին այդ վերադարձը լրբեւ կարող իրեն մահասիրի ըլլալու, Տիկին Մելքոնեան մտքին կը տնտնար նամակ մը, որուն մէջ նդկելի կինը կը յայտնէր թէ Ն** ճամբայ կ'ելլէր տղան հետ:

Վերադարձան: Տիկին Մելքոնեան փութաց վերտին ձեռք տանել իր խնամքները: Շատ ուշ էր: Քանի մը օրէն Մխիթարն կը մեռնէր:

Մխիթարի մահուանէն ամիս մը ետքը, մայրը, որովհետեւ վշտակիր մտդիտակալ կինը կարող չէր տնտեսն գործերով այլ եւս զբաղելու, լուր կը զրկէր աղջկանը որ

դար և թէ՛ հարկն և թէ՛ գաւկին իրենց գործը կարգադրէր: Բացակայ որդին, որուն չկին հազորդած եղբօրը մահը, դեռ չէր վերադարձած:

Տիկին Մելքոնեան եկաւ: Օր մը առջեւ աշխատասէր գործակիցներ, ձարձեղչներ, գոնարկղչներ և ուրիշ առարկաները, որ անհետացած անկին կը վերաբերէին, կարգադրելու:

Իրիկուան, երբ Տիկին Մելքոնեան մնբը սենեակը վերադարձաւ, ահռելի կերպարանք մը կ'առնէր: Հսկայ կերպարանք մը կապոյտ գոտեպով, ահռելի կեր-պարանք մը, որ ամէն կողմ մըրճակներ թռչունները և առուներ որ իրարու կը խառնուէին երկնային համաներազ մը յօրինելով: Բայց այս ամէնուն մէջ Մխիթարն ողբացեալ կակը միայն կը նշմարէր: Արդէն այս տեղերը չեկած ալ, ամէնուրեք գայն կը գտնէր բնութեան մէջ: բայց այն անդամ, աւելի հոն և աւելի չօշափելի կը կենդանանար իր երեւակայութեան առջեւ անոր յիչատակը:

Այսպէս կրկնապատիկ թաղուած միայ տեղ ու մտրմքի մէջ: Անոր յիչատակները միայն տալիւլու պէտքին ծագալեղ ակած էր: Շատ անդամ որ և է անունդ առնել կը մերժէր: Ուզից իր ծննդավայրը դատեղ. և, թէպէտ բժիշկները բայց է բաց արդիւած կին այդ վերադարձը լրբեւ կարող իրեն մահասիրի ըլլալու, Տիկին Մելքոնեան մտքին կը տնտնար նամակ մը, որուն մէջ նդկելի կինը կը յայտնէր թէ Ն** ճամբայ կ'ելլէր տղան հետ:

Վերադարձան: Տիկին Մելքոնեան փութաց վերտին ձեռք տանել իր խնամքները: Շատ ուշ էր: Քանի մը օրէն Մխիթարն կը մեռնէր:

Մխիթարի մահուանէն ամիս մը ետքը, մայրը, որովհետեւ վշտակիր մտդիտակալ կինը կարող չէր տնտեսն գործերով այլ եւս զբաղելու, լուր կը զրկէր աղջկանը որ

դար և թէ՛ հարկն և թէ՛ գաւկին իրենց գործը կարգադրէր: Բացակայ որդին, որուն չկին հազորդած եղբօրը մահը, դեռ չէր վերադարձած:

Տիկին Մելքոնեան եկաւ: Օր մը առջեւ աշխատասէր գործակիցներ, ձարձեղչներ, գոնարկղչներ և ուրիշ առարկաները, որ անհետացած անկին կը վերաբերէին, կարգադրելու:

Իրիկուան, երբ Տիկին Մելքոնեան մնբը սենեակը վերադարձաւ, ահռելի կերպարանք մը կ'առնէր: Հսկայ կերպարանք մը կապոյտ գոտեպով, ահռելի կեր-պարանք մը, որ ամէն կողմ մըրճակներ թռչունները և առուներ որ իրարու կը խառնուէին երկնային համաներազ մը յօրինելով: Բայց այս ամէնուն մէջ Մխիթարն ողբացեալ կակը միայն կը նշմարէր: Արդէն այս տեղերը չեկած ալ, ամէնուրեք գայն կը գտնէր բնութեան մէջ: բայց այն անդամ, աւելի հոն և աւելի չօշափելի կը կենդանանար իր երեւակայութեան առջեւ անոր յիչատակը:

Այսպէս կրկնապատիկ թաղուած միայ տեղ ու մտրմքի մէջ: Անոր յիչատակները միայն տալիւլու պէտքին ծագալեղ ակած էր: Շատ անդամ որ և է անունդ առնել կը մերժէր: Ուզից

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ

ՀԱՅԱԲՆԱԿ ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ ՕՐԱԳԻՐ

Ամեն օր առաւօտեան հրատարակւում է

Գինը տարեկան 18 ռուբլի, կէս տարուայ համար 9 ռ., երեք ամսուայ համար 4 ռ. 50 կ.

Արտասահման տարեկան 20 ռ., կէս տարուայ համար 10 ռ.

Առանձին համարը 5 կոպ.

Խմբագրութիւնը գտնւում է Ալեքսանդրապոլ, Ս. Աստուածածնի եկեղեցու մօտ, Ս. Գրիգորեան տունը։

Ընդունում է բոլոր տեսակ յայտարարութիւնները, որոնց գինը հետեւեալն է։

Առաջին անգամ տպելու համար 1 տողի գինը 10 կոպ.

Երկրորդ անգամ տպելու համար 1 տողի գինը 5 կոպ.

Երրորդ անգամ տպելու համար 1 տողի գինը 3 կոպ.

Ընդունում է նաեւ բոլոր տեսակ գրքերի, նամակների եւ թղթերի գրութիւնները։

ՆՅՈՒ ՍԷԼՀԱՄ Է.Փ. օմ. Նորընծաի գումարք Սոֆիայի, հինգշաբթի պաշտօնատեղին պիտի ուղեւորի։ Երեկ Բ Դուռը երթալով տեսակցեցաւ Մեծ-Եպարքոսին, Պետական Խորհրդի Նախագահին և Ներքին ու Արտաքին գործոց Նախարարներուն հետ։

ԲԵՐԱՑԻ մեծ փոզոյին ընդարձակման գործը կը չարունակուի։ Թիւնկիլին մօտ Ռումելի Է.Փ.ի չինքը երկկ սկսան վար առնել։ Քովի խանութներն ալ պիտի փլցնեն։ Մէկը գնուողները ազդարարգիր զրկուեցաւ պարպելու, բայց խանութպանները, կ՚ըսէ Սէրվէր, երկու եռեւոյթ չունին։ Բան մը եկեղեցիին դրան մօտ գտնուած վաչատիի ու Բարիի վաճառատուներն ալ վար պիտի առնուին։ Քանքորմայի քովը դուրս եւած չինքը ևս պիտի փլցնեն։

ՕՓԵՐԻՒՈՅԹ.—Սէնամոյր կը պատմէ թէ չարաթ գիշեր Թէրէ Պուխի թատրոնէն ելլողները երկինքին վրայ երկնքար մը տեսեր են որ տարօրինակ արագութեամբ կ՚երթար լուսաւոր երկայն հետք մը ձգելով եաեւէն։ Ինչ մը վերջը երկնաքարէն լսուեր ինկեր են օտիկան եուսուֆ Է.Փ.ի և մէկ քանի մարդերու մօտ, որոնք ելեկտրական զօրաւոր լոյսի մը առջեւ գլուխնուեր։ պէս աչքի չպտցում ունեցեր են։

ԳՈՒՐՈՒՉԻՇ։ Երէ բացերը կիսակի օրը մակոյկ մը չկրնար օդին սաստկութենէն։ Մէկը գնուողները Լիւոն, բժշկական վարժարանի աշակերտներէն Աւետիս Է.Փ. և ուրիշ մը, ծովը ինկան, բայց ազատուեցան։

ԲԱՇԱ ՊԱՂՃԷի մտերը քանի մը օրէ ի վեր չնագայեր երեւան եկած են և արտերուն ու պարտէզները բաւական մեծ կը հասցնեն։

ՊԼՕՑԻՒՐՏԷրի առջեւ կիրակի օրը Բանաւէթ անուն քանի տարեկան տղայ մը ծովը ինկաւ և մազ մնաց որ խղդուէր, բայց ազատուեցաւ։

ՍԶԴ Կ. ՊՈԼՍՈՆ ԹՐԱՄՎԱՅՑՆԵՐՈՒ ԸՆԿ.

Ընկերութեան պակաք եղած գարիին և վարակին առթիւ ըլլիք նուազուրդը երկկ տեղի ունեցած չըլլալով, առաջիկայ սեպտ. 7 (Ն. Տ.) չորեքշաբթի օրուան յետաձգուած է, և երեսպական ժամը 11ին պիտի կատարուի։

22/3 սեպտ. 98

—Ընկերութիւնը ծախու կը հանէ բանական թուղթերը որոնք այլ ևս օգտակար չեն կրնար ըլլալ իրեն։ Անոնք որ կը վախքին գնել այդ թղթերն, թող հաճին դիմել թրամվայներու վերանոցի պետերուն, Շիշլի կամ Ագ-Սէրայ, քննեն թիները և ակարկին վերանոցի պետերուն հետ։

Վաճառումները կ՚ընկիկ պիտի ըլլան։

24.5 սեպտ. 98 1—5

Ընդհ. ՓՕՕՐՆԱՐԻՒՆ

ՐՈՊԼՐԴ ՔՈԼԼԱՃ

Սայն Քուէն, հաստատեալ կայս. Բարձր Իրատէով կամակերպել է Եւրոպեան ու Ամերիկեան նշանաւոր հաստատութեանց նման, ունենալով նշանաւոր դասատուց կաճառ մը որով կը կառավարուի։ Նաեւ ընտիր և յայտագիր ուսուցիչներ՝ Հ յերէն, Գուլկարերէն, Գաղիերէն, Գերմաներէն, Ռուսերէն և Թրքերէն լեզուաց համար։ Ունի գրատուն մը, իրը 80 0 հատորներէ բաղկացեալ, երկրաբանական, հանքաբանական, կենդանաբանական և բուսաբանական հաւաքածոներ, և քնագիտական, տարրաբանական, բնախօսական և այլ բազմաթիւ գործիներ։

Գոլէճին նպատակն է ժամանակիս պահանջմանց համաձայն բարձրագոյն կարգի կլիմաթին մը տալ իրեն դիմողներուն։ Դասերը կ՚սկսին դիմումին ետքը։ Նոր տնօրինութիւնը եղած են բնական գիտութեան դիւրութիւններ ընծայելու համար։

Բոպէրդ Գոլէճի մէջ ուսանողալ գրականն և գիտական ուսմանց լեզուն Անգլիերէն է։ սակայն իւրաքանչիւր ուսանող պարտաւորեալ է ուսանիլ իր մայրենի լեզուն և տոհմային պատմութիւնը Հայերէն լեզուի և դպրութեան համար գծուած է ուսման կատարեալ ընթացք մը որուն պիտի հետեւի իւրաքանչիւր հայ ուսանող։

Հաստատութեան քարաշէն և հոյակապ չէնքերը կառուցուած են իւրաքանչիւր Հիսար, Վոսփորի Եւրոպական կողմը գտնուղ բերդերուն եաեւը քարի մը վրայ, որոյ դիրքը Վոսփորի ափանց վրայ գեղեցկագոյն և ամէնէն առողջաբեր համարուած է։

Գոլէճին յատակիկայ տօրեչրջանը կը սկսի սեպտեմբեր 15էն։ Մանրամասն տեղեկութեանց համար պէտք է դիմել առ Տնօրէնութիւնն, իւրաքանչիւր Հիսար։

102 7—24

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ԲՈԼԼԱՃ ԱՂՋԿԱՆՑ

ԻՄՍԿԻՒՏԱՐ

Վարժարանս պիտի վերաբացուի սեպտ. 15ին և գիշերօթիկ աշակերտները պիտի վրադառնան Սեպտ. 14ի երեկոյին։ Անոնք որ դիւրութիւններ պիտի ընծայուին արդի լեզուներու և վարժարանական ամէն ուսումներու ուսանելան համար։ Եւրոպական կրթութիւն առած հրանդապահ մը պիտի գտնուի վարժարանին մէջ։ Աշակերտուհի տալու համար գրել առ անօրէնն Տր. Փէթրիք, Պայպլի Հասս, Սթամպոլ կամ դիմել ուղղակի վարժարանը, սեպտ. 1էն ետքը։

1¹2 5—12

Տր. ԽՍՉԱՏՈՒՐԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴԻ

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ-ԱՍԱՄՆԱԲՈՅԺ

396, Մեծ փողոց Բերա, 396

Տեսնել 4րդ երեսը

ՂԱԼԱԹԻՈՑ ՍԱԿԱՐԱՆ

ՓԱԿՈՒՄ

Օսմ. Բանսպիտէ Սեռի Դ.	Ծ. Ո.	24	32
Ամէնէն բարձր գին	»	24	32 1/2
Ամէնէն վար գին	»	24	24
Բումէլիի երկթ. գոց.	Յր.	109	75
Ամէնէն բարձր գին	»	109	75
Ամէնէն վար գին	»	108	87

ԲԱՑԱՒՈՒՄ 25 Օգոստոս

Օսմ. Բանսպիտէ Սեռի Դ.	Ք. Կ.	24	30
Բումէլիի երկաթուղի	Յր.	109	37
Օսմանեան		117	—
Ռէժի		288	—
Օսմ. Պանկա		13	—
Բէյօղլի ժէնէրալ Օ8Ց.		9	15
Երկրագործական Պանկա		7	30
Մօս. Օ8. Շանմ է Վայէօռ	Ա. Ո.	3	20
Օսմ. Ապահ. Ընկ.		1	05
Թրամուէյ բաժնեթ.		245	—
» ժուխանա		240	—
» պարտաթ.	Յր.	198	—
Էէրքոսի ջուլի ընկ.	»	312	—
Քարաի Կ. Գոլոյ	»	46½	—

ՄԹԻԼԱՆՑ

Քանսպիտէ ուժ օրաան	Ծ. Ո.	2	50
» մէկ ամսուան	»	—	—
Բաւմ. երկթ. ուժ օրաան	»	—	—
» » մէկ ամսուան	»	—	—

ԴՐԱՄԱԿԵՐՈՒՄ ՀՆՕՒԱՑՔԸ

20 ֆրանկնոց	Ղրշ.	87	16
Անգլիական ոսկի	»	109	38
Ռոլ Եմպէրիալ	»	90	10
Քրիմլից	»	51	05
Մէճիտիէ արծաթ	»	108	
Մէճիտիէ	»	88	30
Բաւպլի Ցուկդրամ	Օ. Ո.	8	59

ՓՈՒԱՆԱԿԱԳԻՐ

Լոնտոն 3 ամիս	Ղրշ.	109	10
» » » չէք	»	109	35
Բարիզ	Յր.	23	06 1/4
» » » չէք	»	22	96 1/4
Պէրլին անտոկաս չէք	Մարք	18	56
Վիեննա չէք	Ֆլոր.	10	91

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՍԱԿԱՐԱՆՆԵՐ

ԼՈՆԴՈՆ, 5 Սեպտ.

Օսմ. Քանս. Սեռի Ա.	Ա. Ո.	66	50
» » » Բ.	»	48	—
» » » Գ.	»	27	25
Դ.) բաց.	»	23	—
) գոց.	»	23	—
Փոխառութիւն Գասապա	»	83	50
Օսմ. 3½ %	»	79	—
Օսմ. Կայս. Պանքա	»	12	—
Ույտընի երկաթուղի	»	12	25
Եզիպտական Միացեալ	»	109	—
Ագնլ. Քոնսոլիտէ		110	05
Հելլենական 5 %	»	38	—
Մոնթոռլ հելլենական 4 %	»	13	—
Ռումն » 4 %	»	32	—
Ռուս. փոխառ. 6 % 1888	»	93	—
» նոր » 6 % 1892	»	95	—
Փոխառ. Բարիզի վրայ	»	25	55
Դրամագլուխ	»	2	1/2

ՎԻՆՆԱ, 5 Սեպտ.

Փոխառ. Բարիզի վրայ	Ֆիոր.	47	62
» Լոնտոնի վրայ	»	120	40
Բումէլիի երկաթուղի	»	50	80
Ցամ. Ռէժի	»	132	—

ԲԱՐԻԶ, 5 Սեպտ.

Օսմ. Քոնս. Սեռի Դ.) բաց.	Ղրշ.	23	63
) գոց.	»	23	22
» » » Բ.	»	48	—
» » » Գ.	»	27	—
Օսմանիէ	»	117	—
Բումէլիի երկաթուղի	Յր.	110	—
Օսմ. Ռէժի	»	288	—
Օսմ Կայս Պանքա	»	553	—
Ֆրանս. Ռանթ 3 %	»	103	10
Ֆէսէտի Լիոնէ	»	871	—
Պանք տը Բարի	»	—	—
Սուէզի բաժնեթուղթ	»		
Իտալական Ռանթ	»	93	05
Սպանիական արտաքին	»	41	55
Չէք Լոնտոնի վրայ	»	25	350
Դրամագլուխ	»	02	—

ՊԵՐԼԻՆ, 5 Սեպտ.

Օսմ փոխառութիւն 1888	մարք	97	—
Բումէլիի երկաթուղի	»	113	25
Անատ երկթ. պարտաթուղթ	»	97	20
Փոխ. Լոնտոնի վրայ 3 ամս.	»	20	400

ԱԶԴ.—Աբեղեան թէ եւրոպական առեղնագործութիւնն, պրօտէլ, դժպրութեան և իր ամէն տիպերով փոքր և կարող վարժուհի մը, որ արհեստին նորութեամբ և ճաշակաւորութեամբը մեծ համբաւ ստացած է, կը փափաքի ապագային վարժարանաց և մանաւորաց դաս տալ արդիւնաւորապէս։

Դիմել Սրհէվէի խմբագրատունը։

20 3—3

ԲԱԶԷ

Մեծ հայ վաճառատուն պատրաստ եւ չափս վրայ հանդերձից Սրամիոլ Մամուռ փաշա Ապուս Հիսէնի, Սեհի Չարշի բիւր. 5-6.

Վաճառատունս՝ իր առաջին եռամեայ չրջանին մէջ արդեամբ ցոյց տուաւ թէ իր խստումներ գործադրելու կարող էր եւ հազուագիւտ ապացոյց յաճախորդաց կողմէ քաջալերուած և փոքրաքանութեամբ տանելով թէ արգոյ հատարակութենէ այնքան լաւ ընդունելութիւն կը գտնէ օրգան ունալի խնամիալ եւ ճաշակաւոր ի վաճառ հանէ իր հանդերձներն, այսօր կը համարձակի՝ թէ իր կերպասներու բնութեամբ և թէ գործաւորագ վարպետութեան տեսակէտով յայտարարել թէ՝ գեր ի վեր է հրապարակին բոլոր հանդերձեղինաց տներէ և այնպիսի գներով որ յաճախարար դիտաւոր չափ լաւ ձեւուած և ճաշակաւոր լինելով հանդերձ, 400/0 չափ մը պիտի գտնեն վաճառատունս պատաճախորդները։

Բայէի հիմնադիրը, հրապարակիս ծանօթ չուխա և վաճառատան մը տէրերն լինելով իրենց նպատակն եղած է տիպար հայ գործարան մը պատրաստել և միանգամայն չուխայի ապառումն բարձրացնել մեծաքանակ փոքրիկ չափով մը, յաճախողաց թողով բոլոր արհեստական չափերն. մեծ առաւելութիւն մը զոր բոլոր իր փոքրիկ մրցակիցներն անկարող կն ցոյց տալ։ Ահա Բայէի անմրցելիութեան գլխաւոր գաղանիքը։

Վերջին դին քիւ. 2 դուշ

112 5—156

Գերմանիայէ վերադարձած երիտասարդ մը պատրաստ է դպրոցներու մէջ կամ մասնաւորներու Գերմաներէնի դասեր տալ։ Դիմել Սրհէվէի խմբագրատունը։

Ա. ՅՈՎՀԱՆՆԱԿ

Ա. Յ Ս Օ Ր Ի Ս Ա Ն

Վիէննայի թերթերէն, 4 Սեպտ.

ՏՐԻՑԳԻՒՍԻ ԴԱՏԻՆ ՎԵՐԱԲԵՆՈՒԹԻՒՆԸ

Տրէյֆիւսի դատին վերաքննութեան մասին կը տպագրուի որ այսօր (երեքշաբթի) որոշում մը տրուի։ Պ. Պուրժուա վերադարձած է և իրմէ կը սպասուի որ նախարարներու միջեւ եղած կարծիքներու անհամաձայնութեան վերջ մը տայ ու նաև միջնորդ մը ըլլայ գլխաւորաբար Պ. Բաւանեաքի և Պ. Պրիսոնի միջեւ։

—Արդէն խնդրի նիւթ եղած է թէ պէտք չէ որ Տրէյֆիւսի վրայ ծանրացած ամէնամեսա հակազդեցիւնը քիչ մը թեթեւցուի, քանի որ կ՚ուզուի իր գործը վերաքննել։ Մինչեւ հիմա Տրէյֆիւսին ամենագէշ մնացած մը կը տրուէր, և նոյն իսկ աքսորեալի մը ունեցած իրաւունքներն անգամ զրկուած էր։ Տրէյֆիւսի աքսորավայրի բնակարանին չուրջը պատքաշել արուած էր տրուէս գի ծովը չանցնի։

Նախկին նախարար Թրարիէօ՝ գաղթականութեանց նախարարին հետեւեալ նամակը զրած է. «Տեղի ունեցած բոլոր յայտնութիւններու հետեւանքով այլ ևս անհրաժեշտ է Տրէյֆիւսի վերաքննութիւնը։ Ներկայ պայմաններուն մէջ ուրիշ ձեր պարտաւորութիւնն է որ աքսորեալը զրկուի վայրկեանէն մը որ ազատութիւնը վերստին կ՚սկսի։ Ժողովուրդը վերաքննութեան կուսակցութիւնն է։ Ժողովրդի մէջ Էդուա Սէրէն վարչապետին ունեցած ժողովրդային զուարճութիւնն ալ անհետացաւ։ Ամէն ոք կ՚ուզէ որ ժողովուրդը վերաքննութեան կուսակցութիւ

ԴՈՆՏ ԴԱՎԱՆՅՈՎՅԱՆ

ԵՎԻՆ ՈՒՐԱՑՈՎԱ

Ա.

ՀԱՅԵՐԷՆ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆ ՎԱՀԱԳՆ

Հետեւեալ օրը Ալիսը ինքզինքը գտաւ Լոնտոնի մեծ կայարանին մէջ, ուր կը սպասէր Ֆրէտ Ուինսլոուի հետ, որ ինքզինքը յանձնարարած էր իրեն։ Ֆրէտ Ուինսլոու ամէն կերպով ջանաց զինք մխիթարել, բայց ան ոչ մէկ խօսք կրցաւ հասկնալ։ Ան միայն կրնար մտածել, որ ինքը կը թողուր Լոնտոնը, ուր ապրած էր իր մանկութեան օրերէն ի վեր, ուր ամէն բան կը յիշեցնէր իրեն իր հօրը, իր մօրը, իր տունը, իր պարտէզը, իր ընկերները, իր ամբողջ անցեալը։ Ան կը թողուր նաեւ Ֆրէտ Ուինսլոուն, որ ինքզինքը կը զգար ամենէն մօտիկ մարդը, որ կրնար իրեն օգնել։

Ֆրէտ Ուինսլոու ալ կը զգար, որ Ալիսը իրեն ամենէն սիրելի էակն էր աշխարհի վրայ։ Ան ամէն բան կը մոռնար, ամէն բան կը զոհէր անոր համար։ Ան ամէն բան կը զոհէր անոր համար, որ Ալիսը ուրախ ըլլայ